

Upozorňujeme, že verzia tejto stránky v pôvodnom jazyku [hr](#) bola nedávno zmenená. Na preklade zobrazenej jazykovej verzie v súčasnosti pracujeme.

Swipe to change

chorvátčina**Veci s nízkou hodnotou sporu**

Chorvátsko

1 Osobitné konanie vo veci s nízkou hodnotou sporu

V Chorvátskej republike sa na veci s nízkou hodnotou sporu vzťahujú články 457 – 467a Občianskeho súdneho poriadku (*Zakon o parničnom postupku*) [*Narodne Novine* (NN; Úradný vestník Chorvátskej republiky), č. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 a 70/19], zatiaľ čo na európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa vzťahujú články 507o – 507ž Občianskeho súdneho poriadku.

1.1 Rozsah konania, hraničná hodnota

Konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu na okresných súdoch (*općinski sudovi*) sú veci s hodnotou sporu najviac 10 000,00 HRK.

Konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu na obchodných súdoch (*trgovački sudovi*) sú veci s hodnotou sporu najviac 50 000,00 HRK.

Medzi konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu patria aj konania, ktorých žalobný nárok nie je peňažná suma, ale navrhovateľ v žalobe uviedol, že namiesto priznaného nároku súhlasí s prijatím konkrétnej peňažnej sumy, ktorá neprevyšuje 10 000,00 HRK (na okresných súdoch) alebo 50 000,00 HRK (na obchodných súdoch).

Medzi konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu patria aj konania, ktorých žalobný nárok sa netýka peňažnej sumy, ale prevodu hnuteľného majetku, ktorého hodnota uvedená navrhovateľom v žalobe neprevyšuje 10 000,00 HRK (na okresných súdoch) alebo 50 000,00 HRK (na obchodných súdoch).

Európske konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa podľa súčasnej úpravy riadia nariadením (ES) č. 861/2007 vtedy, ak hodnota nároku okrem všetkých úrokov, výdavkov a poplatkov nepresiahne 2 000 EUR v čase prijatia tlačiva na uplatnenie pohľadávky príslušným súdom.

1.2 Uplatnenie konania

Konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu prebiehajú pred mestským alebo obchodným súdom podľa pravidiel o vecnej príslušnosti stanovených v článkoch 34 a 34b Občianskeho súdneho poriadku. Konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa začínajú podaním návrhu príslušnému súdu, t. j. podaním návrhu na výkon rozhodnutia na základe vierohodného dokumentu notárovi, ak bola včas podaná prípustná námietka voči príkazu na vykonanie rozsudku.

1.3 Formuláre

Tlačivá, iné návrhy alebo vyhlásenia sa predkladajú v písomnej forme, faxom alebo e-mailom a používajú sa iba v rámci európskych konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu podľa nariadenia (ES) č. 861/2007.

Neexistujú žiadne iné vopred určené tlačivá na začatie konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu.

1.4 Pomoc

V Občianskom súdnom poriadku nie sú uvedené žiadne konkrétne ustanovenia o právnej pomoci v konaniach vo veciach s nízkou hodnotou sporu.

Navrhovateľ sa v týchto konaniach môže nechať zastupovať advokátom.

V prípade splnenia požiadaviek zákona o bezplatnej právnej pomoci (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*) (NN č. 143/13 a 98/19) účastníci konania majú právo na bezplatnú právnu pomoc.

Informácie o programe bezplatnej právnej pomoci v Chorvátsku sa nachádzajú na tomto webovom sídle:

<https://pravosudje.gov.hr/besplatna-pravna-pomoc/6184>.

1.5 Pravidlá týkajúce sa získavania dôkazov

V konaniach vo veciach s nízkou hodnotou sporu musia účastníci konania uviesť všetky skutočnosti, na ktorých zakladajú svoj nárok, najneskôr pri podaní žaloby alebo vyjadrenia k žalobe a predložiť všetky dôkazy potrebné na podporu uvedených skutočností.

V konaniach vo veciach s nízkou hodnotou sporu týkajúcich sa námietky voči platobnému rozkazu musí navrhovateľ uviesť všetky skutočnosti, na ktorých zakladá svoj nárok, a všetky dôkazy potrebné na podporu uvedených skutočností musí predložiť najneskôr pri podaní žaloby na súd do pätnástich dní od prijatia rozhodnutia o zrušení platobného rozkazu.

V konaniach vo veciach s nízkou hodnotou sporu týkajúcich sa námietky voči platobnému rozkazu musí odporca uviesť všetky skutočnosti, na ktorých zakladá svoj nárok, a všetky dôkazy potrebné na podporu uvedených skutočností musí predložiť najneskôr do pätnástich dní od prijatia podania navrhovateľa, v ktorom navrhovateľ uviedol všetky skutočnosti, na ktorých zakladá svoj nárok, a v ktorom predložil všetky dôkazy potrebné na podporu uvedených skutočností.

Účastníci konania môžu uviesť nové skutočnosti alebo predložiť nové dôkazy na predbežnom pojednávaní iba vtedy, ak ich bez vlastného zavinenia nemohli uviesť alebo predložiť v žalobe či vo vyjadrení k žalobe alebo v podaní podľa uvedených ustanovení, v ktorom by uviedli všetky skutočnosti, na ktorých zakladajú svoj nárok, a v ktorom by predložili dôkazy na podporu uvedených skutočností.

Nové skutočnosti a dôkazy uvedené alebo predložené účastníkmi konania na predbežnom pojednávaní v rozpore s uvedenými ustanoveniami sú zamietne. Na vykonávanie dôkazov sa uplatňujú všeobecné ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku. Dôkazy v konaniach vo veciach s nízkou hodnotou sporu môžu preto pozostávať z inšpekcií, písomností, svedeckých výpovedí, znaleckých posudkov nariadených súdom, dôkazov poskytnutých účastníkmi konania a súd rozhodne, ktorý z predložených dôkazov sa použije na preukázanie skutkovej podstaty.

Ďalšie informácie o dôkazoch a o vykonávaní dôkazov sú uvedené v informačnom zväzku s názvom „[Vykonávanie dôkazov – Chorvátska republika](#)“ (*Izvođenje dokaza – Republika Hrvatska*).

1.6 Písomný postup

Konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa vedú písomne.

V konaniach vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa návrh na uplatnenie nároku vždy doručí odporcovi s cieľom umožniť tomuto účastníkovi predložiť svoje pripomienky a súd účastníkov konania, keď ich predvolá, aby sa dostavili na predbežné pojednávanie, informuje o tom, že: ak sa navrhovateľ nedostaví na

predbežné pojednávanie, považuje sa to za späťvzatie žaloby navrhovateľom; na predbežnom pojednávaní nemožno uviesť žiadne nové skutočnosti alebo predložiť dôkazy v výnimkou prípadov uvedených v článku 461a ods. 6 Občianskeho súdneho poriadku (ak účastníci konania nemohli bez vlastného zavinenia uviesť akékoľvek skutočnosti alebo predložiť dôkazy v žalobe či vo vyjadrení k žalobe alebo v podaní podľa článku 461a ods. 3 a 4 Občianskeho súdneho poriadku); uzavrie predbežné pojednávanie a v rámci predbežného pojednávania otvorí hlavné pojednávanie s výnimkou prípadov, keď to nie je možné vzhľadom na okolnosti prípadu, ako sa uvádza v článku 461a ods. 6 Občianskeho súdneho poriadku; a že proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie iba na základe chybného uplatnenia hmotného práva a závažných porušení ustanovení o občianskom súdnom konaní uvedených v článku 354 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, okrem bodu 3 tohto odseku, ktorými sú:

- bod 1 – ak sa na vydaní rozsudku podieľal sudca, ktorý mal byť vylúčený podľa zákona (článok 71 ods. 1 body 1 až 6 Občianskeho súdneho poriadku), alebo ktorý bol vylúčený súdnym rozhodnutím, alebo osoba, ktorá nemala postavenie sudcu,
- bod 2 – ak bolo vydané rozhodnutie o nároku v spore, ktorý nespadá do súdnej právomoci (článok 16 Občianskeho súdneho poriadku),
- bod 4 – ak súd založil svoje rozhodnutie na neprípustných krokoch účastníkov konania vzhľadom na nároky v rozpore s Občianskym súdnym poriadkom (článok 3 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku),
- bod 5 – ak súd v rozpore s Občianskym súdnym poriadkom vydal rozsudok založený na uznaní nároku, rozsudok založený na vzdaní sa nároku, rozsudok pre zmeškanie alebo rozsudok bez súdneho pojednávania,
- bod 6 – ak z dôvodu protiprávnych konaní, najmä z dôvodu nedoručenia, nebola niektorému z účastníkov konania poskytnutá príležitosť na vypočutie súdom,
- bod 7 – ak súd v rozpore s Občianskym súdnym poriadkom zamietol žiadosť účastníka konania o používanie vlastného jazyka alebo písma v konaní a o sledovanie priebehu konania vo vlastnom jazyku a ak účastník konania z tohto dôvodu podal odvolanie,
- bod 8 – ak sa na konaní zúčastnila osoba, ktorá nemôže byť účastníkom konania, buď ako navrhovateľ alebo ako odporca, alebo ak právnická osoba nebola ako účastník zastúpená oprávnenou osobou, alebo ak nespôsobilý účastník nebol zastúpený právnym zástupcom, alebo ak právny zástupca alebo advokát v skutočnosti nemal potrebné oprávnenie na súdne konanie alebo na vykonanie určitých procesných úkonov, alebo ak určité procesné úkony neboli následne uznané,
- bod 9 – ak bolo vydané rozhodnutie o nároku, v súvislosti s ktorým už prebiehalo súdne konanie alebo o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, alebo ak sa dosiahol súdny zmier alebo zmier, ktorý podľa osobitných predpisov má vlastnosti súdneho zmiernia,
- bod 10 – ak bola z hlavného pojednávania vylúčená verejnosť v rozpore so zákonom,
- bod 11 – ak má rozsudok nedostatky, pre ktoré ho nie je možné preskúmať, a najmä, ak výrok rozsudku je nezrozumiteľný, ak je výrok rozporný, alebo ak je v rozpore s odôvodnením rozsudku, alebo ak v rozsudku nie sú uvedené dôvody pre rozhodujúce skutočnosti, alebo ak existuje rozpor medzi rozhodujúcimi skutočnosťami uvedenými v odôvodnení rozsudku a obsahom dokumentov alebo zápisníc týkajúcich sa svedeckých výpovedí poskytnutých v konaniach a samotnými skutočnými dokumentmi a zápisnicami,
- bod 12 – ak hodnota rozsudku prevyšuje nárok,
- bod 13 – ak bolo vydané rozhodnutie o nároku, ktorý nebol podaný v stanovenej lehote, čo znamená, že sa mal zamietnuť ako neprípustný (článok 282 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku),
- bod 14 – ak sa pred podaním nároku neuskutočnil postup stanovený zákonom týkajúci sa mediácie alebo iného alternatívneho urovnania sporu, čo znamená, že tento nárok sa mal zamietnuť.

Ak má účastník dočasný alebo trvalý pobyt mimo Chorvátskej republiky a jeho adresa je známa, súdne písomnosti sa doručia v súlade s medzinárodnými pravidlami záväznými pre Chorvátsku republiku a v súlade s právnymi predpismi EÚ, najmä pokiaľ ide o konanie uvedené v článku 13 nariadenia (ES) č. 861/2007.

1.7 Obsah rozsudku

Keďže neexistujú žiadne osobitné ustanovenia o obsahu rozsudku v konaniach vo veciach s nízkou hodnotou sporu, uplatňujú sa všeobecné ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, t. j. článok 338 Občianskeho súdneho poriadku, v ktorom sa ustanovuje, že písomné znenie rozsudku musí obsahovať formálny úvod, výrok a odôvodnenie.

Úvod rozsudku musí obsahovať: informáciu, že rozsudok sa vyhlasuje v mene Chorvátskej republiky; názov súdu; meno a priezvisko samosudcu alebo predsedajúceho sudcu, sudcu spravodajcu a členov senátu, meno a priezvisko alebo názov, osobné identifikačné číslo a bydlisko alebo sídlo účastníkov konania, ich právnych zástupcov a zástupcov; stručný opis predmetu sporu; dátum ukončenia hlavného pojednávania; označenie účastníkov konania, ich právnych zástupcov a zástupcov, ktorí sa zúčastnili na hlavnom pojednávaní; a dátum vydania rozsudku.

Výrok rozsudku musí obsahovať rozhodnutie súdu o uznaní alebo zamietnutí osobitných nárokov vo veci samej a druhotných nárokov, ako aj rozhodnutie o existencii alebo neexistencii nároku predloženého na urovanie (článok 333 Občianskeho súdneho poriadku).

Súd vo svojom odôvodnení stručne opíše nárok účastníkov konania, skutočnosti, ktoré uviedli, a dôkazy, na ktorých sa tieto tvrdenia zakladajú. Súd okrem toho uvedie a vysvetlí, ktoré z týchto skutočností sa snažil preukázať, prečo a ako preukázal tieto skutočnosti a či ich preukázal na základe vypočutia dôkazov, aké dôkazy boli predložené a prečo a ako boli posúdené. Súd výslovne uvedie, ktoré ustanovenia hmotného práva uplatnil pri rozhodovaní o nárokoch účastníkov a v prípade potreby uvedie svoje stanovisko k názorom účastníkov na právne dôvody sporu a na akékoľvek návrhy alebo námietky, ku ktorým neuviedol dôvody v rozhodnutiach prijatých v priebehu konania.

V odôvodnení rozsudku pre kontumáciu, rozsudku vynesenom v neprítomnosti, rozsudku založenom na uznaní nároku alebo rozsudku založenom na vzdaní sa nároku, sa musia uviesť iba dôvody na vydanie takýchto rozsudkov.

1.8 Náhrada trov

Rozhodnutie o náhrade nákladov konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa vydá na základe všeobecných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, pričom účastník, ktorý bol úplne neúspešný v spore, je povinný nahradiť náklady protistrane a jej vedľajšiemu účastníkovi.

Ak boli účastníci konania vo veci čiastočne úspešní, súd najprv stanoví percentuálne úspešnosť každého účastníka a potom percento úspešnosti menej úspešného účastníka odpočíta od percentuálneho úspechu úspešnejšieho účastníka a vzápätí určí sumu konkrétnych a celkových nákladov účastníka úspešnejšieho vo veci, ktoré boli potrebné na riadny výkon konania, a potom tomuto účastníkovi nahradí časť z celkových nákladov, ktoré zodpovedajú percentuálnemu podielu, ktorý zvýšil po zohľadnení percentuálnych hodnôt úspešnosti účastníkov vo veci. Podiel úspešnosti vo veci sa posúdi na základe priznaného nároku a zároveň sa zohľadní aj úspech pri predkladaní dôkazov na podporu nároku.

Súd môže bez ohľadu na uvedené skutočnosti prikázať každému účastníkovi nahradiť protistrane špecifické náklady na základe článku 156 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v ktorom sa stanovuje, že bez ohľadu na výsledok veci má účastník nahradiť protistrane náklady, ktoré jej vznikli v dôsledku vlastného zavinenia alebo udalostí, ktoré spôsobila.

Ak účastníci konania mali vo veci približne rovnakú mieru úspešnosti, súd môže nariadiť, aby každý účastník znášal svoje vlastné náklady konania alebo aby jedna strana nahradila druhej strane špecifické náklady na základe článku 156 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Súd môže rozhodnúť, že jedna zo strán by mala uhradiť všetky náklady, ktoré vznikli protistrane a jej vedľajšiemu účastníkovi, ak protistrana neuspela len v pomerne malej časti svojho nároku a v tejto časti nevznikli osobitné náklady.

Bez ohľadu na výsledok konania je však účastník povinný nahradiť protistrane akékoľvek náklady, ktoré jej vznikli v dôsledku vlastného zavinenia alebo udalostí, ktoré spôsobila.

1.9 Možnosť odvolania

Odvolania sa riadia podľa všeobecných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Podľa týchto ustanovení môžu účastníci v konaniach vo veciach s nízkou hodnotou sporu podať odvolanie proti prvostupňovému rozsudku alebo rozhodnutiu do pätnástich dní odo dňa, keď im bol doručený opis rozsudku alebo rozhodnutia.

Rozsudok alebo rozhodnutie, ktorým sa ukončuje konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, možno napadnúť iba z dôvodu chybného uplatnenia hmotného práva alebo závažných porušení ustanovení o Občianskom súdnom konaní uvedených v článku 354 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, okrem porušenia uvedeného v bode 3 tohto odseku.

Posledná aktualizácia: 06/02/2023

Obsah pôvodných vnútroštátnych jazykových verzí na tejto webovej lokalite spravujú príslušné kontaktné body EJS. Preklady týchto textov zabezpečila Európska komisia. V prekladoch preto ešte môžu chýbať možné úpravy pôvodných textov, ktoré neskôr vykoná príslušný štátny orgán členského štátu. Európska justičná sieť pre občianske a obchodné veci ani Európska komisia nenesú žiadnu zodpovednosť ani inak neručia za informácie alebo údaje, ktoré tento dokument obsahuje alebo na ktoré odkazuje. Právne normy v oblasti autorských práv členského štátu zodpovedných za túto stránku nájdete v právnom oznámení.